

Sygn. akt VI Ka 443/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Sylwia Piliszewska

przy udziale prokurator Prokuratury Rejonowej w Lubaniu: Julii Kubasik

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2021r.

sprawy W. K. c. J. M. z domu K.

urodzonej (...) w L.

oskarżonej z art. 226 § 1 kk w związku z art. 57a § 1 kk i in.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora i obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 1 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 410/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonej W. K.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 516,60 złotych w tym 96,60 złotych podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w części dotyczącej apelacji prokuratora ponosi Skarb Państwa i zwalnia oskarżoną W. K. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w części dotyczącej apelacji obrońcy.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 443/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		

CZEŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 1 czerwca 2021 r., sygn. akt II K 410/19	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca oskarżonego	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	

1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
1 Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą					

ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Związłe o powodach uznania dowodu	
-----	-----	-----	-----
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	/z apelacji prokuratora/	# zasadny	

1. Mająca wpływ na treść orzeczenia zaskarżonego wyroku obraza przepisów postępowania wyrażonych w art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k., polegająca między innymi na tym, że Sąd I instancji ocenił materiał dowodowy dowolnie, jednostronnie oraz fragmentarycznie – wręcz wybiórczo, bez koniecznej, wnikliwej i wszechstronnej analizy każdego z dowodów i oddzielenie we wzajemnym związku, w tym w szczególności w odniesieniu do zeznań G. Ś. i zeznań świadka G. R., co w konsekwencji doprowadziło do dokonania bezzasadnych i nieuprawnionych ustaleń faktycznych, polegających na niezasadnym uznaniu za nieudowodnione,	# częściowo zasadny # niezasadny
---	---

	<p>że groźby wypowiedziane przez W. K. wzbudziły u G. Ś. obawę ich spełnienia, co skutkowało niesłusznym uniewinnieniem oskarżonej od czynu z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.</p>		
<p>2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na błędnym przyjęciu, iż po stronie pokrzywdzonego nie zaistniał uzasadniony stan obawy na skutek kierowanych wobec niego gróźb, podczas gdy w oparciu o przeprowadzone i uznanie za wiarygodne dowody, a w szczególności zeznania pokrzywdzonego G. Ś. należało przyjąć, iż zaistniał skutek, o jakim mowa w dyspozycji art. 190 § 1 k.k. i</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>inkryminowana groźba oskarżonej wywołała u pokrzywdzonego obawy i lęk, że zostanie spełniona, co przystaje do rzeczywistej treści całościowo analizowanych zeznań pokrzywdzonego oraz świadków.</p>		
<p>/z apelacji obrońcy oskarżonej/ 3. Obrza art. 7 k.p.k. skutkująca następczo błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mającym istotny wpływ na treść orzeczenie poprzez przyjęcie jako wiarygodnych zeznań świadków R. G. i J. K. z nieuprawnionym zastrzeżeniem, że świadkowie ci mogli nie słyszeć zniewag wypowiedzianych przez oskarżoną wobec strażników miejskich G. Ś. i G. R.,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>którzy jako bezpośredni uczestnicy zdarzenia byli zaangażowani emocjonalnie i ich odtworzenie przebiegu zdarzenia nie ma waloru obiektywizmu, a w sytuacji, gdy pozostaje ono w sprzeczności z zeznaniami osób postronnych, nie może stanowić wystarczającej podstawy do przyjęcia ustaleń mogących stanowić podstawę skazania oskarżonej.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Ad. 1 i 2</p> <p>Ponieważ wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu II instancji został złożony tylko przez oskarżyciela publicznego, który w złożonym</p>	

wniosku nie wskazał, iż dotyczy on także zarzutów podniesionych przez obrońcę oskarżonej w wywiedzionej przez niego apelacji, Sąd Odwoławczy na podstawie art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 423 § 1a i § 2 k.p.k. stosowanym odpowiednio ograniczył sporządzenie uzasadnienia do odniesienia się do zarzutów podniesionych w apelacji prokuratorskiej.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy dokonał wszechstronnej, rozważnej i całościowej oceny materiału dowodowego, w tym analizy wyjaśnień oskarżonej oraz zeznań świadków, co znalazło wyraz w pisemnych

**motywach
wydanego
orzeczenia.**

**Sąd
Rejonowy
prawkłowo
ustalił
również, iż
zgromadzony
w sprawie
materiał
dowodowy
nie pozwala
na
przypisanie
W. K.
sprawstwa w
zakresie
drugiego z
zarzucanych
jej czynów, tj.
z art. 190 §
1 k.k. w zw.
z art. 57a § 1
k.k.**

**Oceniając
wynikający z
zeznań
świadców
opis
przedmiotowego
zdarzenia, w
świewie zasad
doświadczenia
życiowego
uzasadnione
jest przyjęcie,
iż
wykrzykiwane
przez
oskarżoną
słowa, w tym
groźby
pozbawienia
życia G. Ś.,
wypowiadane
obok
wulgaryzmów**

znieważających
funkcjonariuszy
straży
miejskiej, za
które W. K.
została
skazana, były
manifestacją
jej
wzburzenia
podczas
przeprowadzanej
wobec jej
osoby
interwencji,
nie zaś
wyartykułowaniem
jej
rzeczywistych
zamiarów czy
intencji.
Należy mieć
także na
względzie
fizyczną
dysproporcję
pomiędzy
osobą
pokrzywdzonego
a oskarżoną.
G. Ś. jest
młodym,
zdrowym
mężczyzną,
który bez
trudu
poradził sobie
z
obezwładnieniem
W. K. podczas
przeprowadzanej
interwencji.
Tymczasem
oskarżona
jest osobą
znacznie od
niego starszą,
niewątpliwie
słabszą,
borykającą

się z szeregiem dolegliwości zdrowotnych i posiadającą orzeczenie o niepełnosprawności w związku z dysfunkcją narządu ruchu (k. 94). Ponadto oskarżona podczas podejmowanej wobec niej interwencji była pod wpływem alkoholu, co oczywiście nie umniejsza jej winy, ale nie pozostaje bez wpływu na ocenę realności formułowanych przez nią gróźb.

Podczas rozprawy w dniu 9 września 2020 r. G. Ś. na pytanie ze strony Sądu, czego obawia się ze strony oskarżonej odpowiedział, iż „wchodząc lub wychodząc z pracy ta pani może mi coś zrobić. W późniejszym okresie

**oskarżona
potrafiła
ściągnąć
majtki i
pokazać tylek
Straży
Miejskiej” (k.
124v). Obawa
– i to nawet
uzasadniona
–przed
nieobliczalnym
zachowaniem
W. K. nie
może być
jednak
utożsamiana
z realną
obawą
spełnienia
przez
oskarżoną
groźby
pozbawienia
pokrzywdzonego
życia.
Szczegółowo
na temat
wystąpienia
obawy
spełnienia
groźby przez
oskarżonego
w kontekście
wypełnienia
znamion
przestępstwa
z art. 190
§ 1 k.k. z
uwzględnieniem
orzecznictwa
wypowiedział
się Sąd
Rejonowy w
pisemnych
motywach
wydanego
orzeczenia i
nie ma
konieczności**

**ponownego
przycięzania
tej
argumentacji,
którq Sąd
Odwoławczy
w pełni
aprobuje.**

**Słusznie
również
zwrócił
uwagę Sąd I
instancji, iż
przedmiotem
prawnokarnych
rozważań w
badanej
sprawie może
być jedynie
objęte
zarzutem
zachowanie
oskarżonej w
dniu 24
kwietnia 2019
r., tego
bowiem
dotyczył
zarzut
sformułowany
w akcie
oskarżenia,
dlatego też
dalsze groźby
kierowane
przez W. K.
do
pokrzywdzonego
w dniu 25
kwietnia 2019
r. nie mogą
być
przedmiotem
rozważań w
niniejszym
postępowaniu
ani wpływać
na treść**

**zaskarżonego
wyroku.**

**Wbrew
stanowisku
prokuratora,
Sąd
Rejonowy
prawidłowo
ustalił, iż nie
można
przypisać W.
K.**

odpowiedzialności

**za czyn z art.
z art. 190
§ 1 k.k. w
zw. z art.
57a § 1 k.k.
w związku
z brakiem
wypełnienia
znamienia
ustawowego
skutku w
postaci
obawy
spełnienia
groźby.**

**Wobec
powyższego
za
bezzasadny
uznać należy
zarzut błędu
w ustaleniach
faktycznych
leżących u
podstaw
zaskarżonego
orzeczenia,
podobnie jak i
zarzut
naruszenia
art. 7 k.p.k.,
a także zasad
procesowych
wskazanych
w art. 2 §
2 k.p.k., art.**

4 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k.		
Wniosek		
/z apelacji prokuratora/ 1. Uchylenie zaskarżonego orzeczenia i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
/z apelacji obrońcy oskarżonej/ 2. Zmiana zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonej od stawianego jej zarzutu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Biorąc pod uwagę okoliczności wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia, Sąd Odwoławczy nie znalazł podstaw do uchylenia		

zaskarżonego
wyroku i
przekazania
sprawy do
ponownego
rozpoznania
przez Sąd I
instancji, czego
domagał się
prokurator, ani
też okoliczności
przemawiających
za
uniewinnieniem
oskarżonej od
popelnienia
przypisanego jej
czynu z art. 226 §
1 k.k. w z art. 57a
§ 1 k.k. zgodnie
z wnioskiem
obrońcy.

**4.
OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

Zwięźle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

**1 5.
ROZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu**

pierwszej instancji		
	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd Odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec W. K..		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
<p><i>Jak już wspomniano, Sąd Odwoławczy nie uwzględnił zarzutów podniesionych w wywiedzionych środkach odwoławczych, w pełni aprobując ustalenia Sądu I instancji stanowiące podstawę zaskarżonego orzeczenia.</i></p> <p><i>Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy prawidłowo</i></p>		

**przypisał
oskarżonej
wypełnienie
znamion
przypisanego
jej czynu z art.
226 § 1 k.k. w
zw. z art. 57a
§ 1 k.k. oraz
uniewinnił ją
od drugiego
z zarzucanych
jej czynów
wobec nie
spełnienia
wszystkich
znamion
ustawowych
występku z
art. 190 § 1
k.k. w zw. z
art. 57a § 1
k.k.**

**Także kara
orzeczona
wobec W. K.
obok
nawiązki na
rzecz
pokrzywdzonych
została
wymierzona
zgodnie z
dyrektywami
art. 53 k.k., z
uwzględnieniem
stopnia winy
i społecznej
szkodliwości
czynu, a także
właściwie
realizując cele
zarówno w
zakresie
prewencji
indywidualnej,
jak i
generalnej.**

<p>Nie było również konieczności ingerowania w treść badanego orzeczenia z urzędu, dlatego też zaskarżony wyrok, jako trafny i prawidłowy, podlegał utrzymaniu w mocy.</p>		
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		

1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia i umorzenia wskazanem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		

5.3.2. Zapłaty i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

6 Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II III	Sąd Odwoławczy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 516,60 złotych, w tym 96,60 złotych podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony	

oskarżonej z
urzędu w
postępowaniu
odwoławczym.
Wysokość
zasądzonych
kwot Sąd ustalił
na podstawie §
17 ust. 2 pkt. 4
i § 4 ust. 3 i
Rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości
z dnia 3
października
2016 r. w
sprawie
ponoszenia
przez Skarb
Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z
urzędu. Zgodnie
z powołanymi
przepisami
opłata za obronę
w postępowaniu
odwoławczym
wynosi 420
złoty, którą
to podwyższono
o obowiązującą
obecnie stawkę
określającą
wysokość
podatku VAT.

Ponadto w
oparciu o art.
636 § 1 k.p.k.
Sąd Odwoławczy
stwierdził, że
koszty sądowe
za postępowanie
odwoławcze w
części dotyczącej
apelacji

	<p>prokuratora ponosi Skarb Państwa i na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił oskarżoną W. K. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w części dotyczącej apelacji obrońcy.</p>	
PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	przypisanie oskarżonej zarzucanego jej czynu z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana